

gjorde mig sidst navnlig Umage for at gjøre fuldstændig klart, at den foreslaaede Slutningsbestemmelse i denne Paragraf var særdeles uheldig, og jeg dvælede da naturligtvis i Særdeleshed ved at vise, at Vedtagelsen af dette Slutningsstykke var det Samme som fuldstændig at omdanne Valgmenighedsloven, idet jeg fremstillede de Følger, som dette naturligtvis maatte kunne medføre for den Lov, der efter sit Indhold skal være Gjenstand for Revision til næste Aar. Udvalget har nu foreslaaet en Forandring i denne Slutningsbestemmelse i § 5, og den ærede Ordfører har motiveret dette Forslag, idet han har bemærket, at man efter Ministerens bestemte Udtalelse om, at Vedtagelsen af mit Ændringsforslag var en Betingelse for, at der kunde blive Spørgsmaal om at lade Loven nyde Fremme fra Regjeringens Side, nu har forsøgt at rydde denne Hindring til Side, idet man har stillet Forslaget under Nr. 8, som gaar ud paa, at Ordet „Præst“ skal forandres til „Sognepræst“, hvortil han føjede, at det nu var klart, at man ikke vilde have, at Valgmenighedernes Medlemmer skulde have denne Ret. Det har glædet mig i Dag at høre denne Udtalelse af den ærede Ordfører, thi ved Sagens 2den Behandling blev det lagt mig stærkt til Last fra en enkelt Side af Udvalget, at jeg havde kunnet tro, at man ved denne Slutningsbestemmelse i Paragrafen havde tænkt paa Valgmenighederne. Det var mig klart, at selv om man ikke havde tænkt paa dem, vare Ordene dog af den Besskaffenhed, at de vare indbefattede derunder, og det viste sig ogsaa, at man netop fra den Side, hvorfra Beklagelsen over min Opfattelse af Slutningen af Paragrafen var bleven udtalt, alligevel havde lagt en vis Vægt paa Forholdet til Valgmenighederne, idet man mente, at en Bestemmelse som denne vilde være et fortrinligt Middel til at fremme Stiftelsen af Valgmenigheder, hvorhos man med stor Varme paapegede, hvor uheldig Valgmenighederne vare stillede, naar de ikke kom til at nyde Godt af den Afgang, som Slutningsbestemmelsen i § 5 i Loven skulde aabne. Man er altsaa gaaet ud fra, at man ved at stille Ændringsforslaget under Nr. 8 har fjernet denne Be-

tænkelighed, men jeg er ikke i Stand til at indse, at denne Ændring virkelig kan fjerne de store Betænkeligheder, som frembyde sig med Hensyn dertil, hvad jeg dog slet ikke nu nærmere skal gaa ind paa, fordi det er Noget, der alene vedkommer de ærede Forslagsstillere, som ere optraadte med dette Forslag. Det forekommer mig i høi Grad forunderligt, at man i denue § 5 bestemmer, at naar 10 Familiefædre o. s. v. ønske det, kunne de ved den Sognepræst, til hvem de have sluttet sig, faae Guds-tjeneste afholdt i deres Sognekirke, medens man i § 4 kun har givet over Halvparten af Menigheden, naar den ønsker Afgang til at faae Kirken benyttet af en Præst, som den ønsker at høre, Ret dertil, og medens der i § 5 er givet Sognebaandsløserne, enhver for sit Vedkommende, Ret til at faae foretaget alle de dert nævnte kirkelige Handlinger i Sognekirken ved den Præst, til hvem de have sluttet sig. Det er dog en høist besynderlig Overgang, at medens, som sagt, kun Halvdelen af Menighedens stemmeberettigede Medlemmer skal have Afgang til at forlange at høre en bestemt Præst i deres Sognekirke, begrænses man senere Betingelsen for at kunne faae Agangen til at faae prædiket ved den Præst, til hvem man har sluttet sig, til 10 Familiefædre o. s. v. Paa mig har det gjort det Indtryk, at Tanken om Valgmenighedsloven har været saa levende, idet man har stillet dette Ændringsforslag, at man har holdt sig til de Ord, der af gode Grunde fastsætte med Hensyn til Indholdet af Valgmenighedsloven, at det skal være 10 Familiefædre, Ænker og andre Personer med Husstand, og at man derfor kun her indrømmer denne Begunstigelse til Saadanne, men derimod ikke til de øvrige Sognebaandsløser, som ikke ere Familiefædre eller i en af de Stillinger, der ere forudsatte. Jeg har herved kun villet paapege en, som det forekommer mig, bestemt Inkonsekvens imellem Ændringsforslaget under Nr. 8 og Lovens Bestemmelser i §§ 4 og 5, men hvad der for mig er det Alvorlige ved dette Ændringsforslag, og hvad der gjør, at jeg tror, det ikke leder til nogen bedre Virkning end den Slutningsbestemmelse, som det gaar ud paa at omdanne, det er, at naar man giver